

Ποιο το περιεχόμενο και η ερμηνεία της Β' Στάσης των Χαιρετισμών

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

«Χαῖρε ἡ τῆς βαρβάρου λυτρουμένη θρησκείας»

Οἱ Χαιρετισμοὶ εἶναι ἕνας ὕμνος πρὸς τὴν Παναγία. Ἀποτελεῖ ἐπανάληψι καὶ ἀνάλυσι τοῦ πρώτου ἐκείνου «χαῖρε» ποὺ εἶπε ὁ ἀρχάγγελος Γαβριὴλ στὴν Θεοτόκο τὴν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ: «Χαῖρε κεχαριτωμένη...» (Λουκ. 1, 28).

Κάποτε ἡ Παναγία εἶπε κάποια λόγια πολὺ ἀπίστευτα: «Ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί» (Λουκ 1,48). Ποιὸς θὰ μπορούσε νὰ πιστέψει ὅτι μπορούσαν νὰ βγοῦν ἀληθινά; Καὶ ὅμως! Στὰ 2000 χρόνια ποὺ ἀκολούθησαν δισεκατομμύρια γυναῖκες πέρασαν ἀπὸ τὴ γῆ, γυναῖκες ἔνδοξες, βασίλισσες καὶ αὐτοκράτειρες. Ποιὸς τὶς θυμᾶται; Ποιὸς τὶς ἐγκωμιάζει; Κανείς. Μόνο μιὰ γυναῖκα ὑπῆρξε ἄστρο ποὺ δὲν ἔσβησε, ἡ Παναγία. Ἐπὶ 2000 χρόνια ὅλες οἱ γενιὲς τῶν ἀνθρώπων τὴν δοξάζουν καὶ τὴν μακαρίζουν. Καὶ μόνο αὐτὴ ἡ προφητεία φτάνει νὰ ἀποδείξει ὅτι ἡ πίστι μας εἶναι ἀληθινή.

Πολλοὶ εἶναι οἱ ὕμνοι πρὸς τὴ Θεοτόκο. Ἀπ' ὅλους ὁ πιὸ ὠραῖος καὶ πιὸ δημοφιλῆς εἶναι ὁ «Ἀκάθιστος Ὑμνος», ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ 24 οἴκους καὶ ψάλλεται στὶς Ἐκκλησίες μας σὲ τέσσερις Στάσεις τὴν περίοδο τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς.

Στὴ 2ῃ Στάσι τῶν Χαιρετισμῶν διαβάζονται ἕξι οἴκοι, αὐτοὶ ποὺ ἀρχίζουν ἀπὸ τὰ γράμματα Η ἕως Μ. Ὅποιος τοὺς μελετήσει μὲ προσοχή, ὄχι ἐπιπόλαια καὶ τυπικά, θὰ παρατηρήσει ὅτι ἀναφέρονται σὲ τέσσερα γεγονότα ποὺ ἔχουν σχέση με τὴν γέννησι τοῦ Χριστοῦ· τὴν προσκλήνυσι τῶν ποιμένων («Ἦκουσαν οἱ ποιμένες...»), τὴν προσκλήνυσι τῶν μάγων («Θεοδόμον ἀστέρα θεωρήσαντες μάγοι...»), τὴν Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου («Μέλλοντος Συμεῶνος...») καὶ τὴ φυγὴ στὴν Αἴγυπτο («Λάμπας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ...»).

Ἀπὸ τὰ 36 «χαῖρε» ποὺ ἀναφέρονται, θὰ προσπαθήσουμε νὰ ποῦμε λίγα λόγια γι' αὐτὸ ποὺ λέει· «Χαῖρε ἡ τῆς βαρβάρου λυτρουμένη θρησκείας». Δηλαδή, «χαῖρε Παναγία, ποὺ μὲ τὸν τόκο σου μᾶς λύτρωσες ἀπὸ τὴν βάρβαρη θρησκεία».

Ὅπως διδάσκει ἡ θεολογία τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀλλὰ καὶ ἡ παγκόσμια ἱστορία μαρτυρεῖ, ἡ πρώτη καὶ κύρια συνέπεια τοῦ προπατορικοῦ ἀμαρτήματος ὑπῆρξε ὁ σκοτισμὸς τοῦ νοός. Καὶ ὅπως μιὰ ἀρρώστια προσβάλλει διάφορα μέλη τοῦ σώματος, ἔτσι καὶ ἡ ἀμαρτία τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὔας ἔπληξε θανάσιμα καὶ τὸν νοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ ἀποτελεῖ εὐγενέστερο μέρος τῆς πνευματικῆς του ὑπάρξεως, τὸ μάτι τῆς ψυχῆς ὅπως ὀνομάζεται, σκοτίστηκε, τυφλώθηκε. Αὐτὸ εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα νὰ πάψει σκέφτεται, νὰ πιστεύει καὶ νὰ λατρεύει τὸν ἀληθινὸ Θεό, καὶ νὰ ἀρχίσει νὰ λατρεύει τὰ ἄψυχα καὶ ἄλογα στοιχεῖα τῆς φύσεως. Ἄντὶ νὰ λατρεύει τὸν Κτίστη λάτρεψε τὴν κτίσι. Λάτρευσε τὸν ἥλιο, τὴ σελήνη, τὰ ἄστρα, τὰ βουνά, τὰ ποτάμια, τὰ ζῶα κ.λπ.. Ἐφτασε ἀκόμα στὸ σημεῖο νὰ λατρεύει γιὰ θεοὺς καὶ τὰ ἀγάλματα, ποὺ ἔφτιαχνε ὁ ἴδιος μὲ τὰ χέρια του. Ἐπαιρνε ἕνα ξύλο ἢ μιὰ πέτρα, τὴ σκάλιζε, τῆς ἔδινε μιὰ μορφή, καὶ ἀμέσως ἔπεφτε κάτω καὶ τὸ προσκυνοῦσε, γινότανε θεός! Ὑπάρχει μεγαλύτερη τύφλωσι τοῦ νοῦ; Αὐτὸ ὀνομάζεται εἰδωλολατρία.

Σ' αὐτοὺς τοὺς ψεύτικους καὶ ἀνύπαρκτους θεοὺς οἱ ἄνθρωποι πρόσφεραν πολύτιμα δῶρα καὶ ἀτέλειωτες θυσίες. Ἔσφαζαν τὰ ἐκλεκτότερα ζῶα καὶ τὰ ἔκαιγαν γιὰ νὰ τοὺς παρακαλέσουν ἢ νὰ τοὺς ἐξευμενίσει. Καὶ τὸ χειρότερο, θυσίαζα ἀκόμα καὶ μικρὰ παιδιὰ. Τὰ ἔβαζαν πάνω σὲ πυρακτωμένα χάλκινα ἀγάλματα καὶ τὰ ἔκαιγαν ζωντανά.

Αὐτὰ καὶ ἄλλα πολλὰ ἐξωφρενικὰ καὶ ἐγκληματικὰ στοιχεῖα εἶχαν στὶς λατρευτικὲς τοὺς διατάξεις οἱ θρησκείες τῶν εἰδώλων. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ χαιρετισμὸς ποὺ ἀναφέραμε χαρακτηρίζει τὴ θρησκεία αὐτὴ βάρβαρο («Χαῖρε ἡ τῆς βαρβάρου λυτρουμένη θρησκείας»).

Ἀπ' αὐτὴ τὴν μεγάλη πλάνη τῶν ψεύτικων θρησκειῶν μᾶς ἔσωσε ὁ Χριστός. Μὲ τὴ γέννησί του ἦλθε στὸν κόσμον σὰν ἥλιος, ποὺ διέλυσε τὸ σκοτάδι τῆς εἰδωλολατρίας καὶ ἔφερε τὸ φῶς τῆς γνώσεως τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ ψάλλουμε στὸ ἀπολυτίκιο τῶν Χριστουγέννων· «Ἡ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως». Μετὰ τὴν μεγάλη θυσία τοῦ Γολγοθᾶ δὲν ὑπάρχουν πιά ἄλλες θυσίες. Καθάρισε ἡ ἀτμόσφαιρα ἀπὸ τὸν μολυσμὸ τῶν καπνῶν τῶν ζωοθυσιῶν.

Δυστυχῶς ὅμως τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ δὲν φώτισε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς γῆς, εἴτε γιὰτὶ δὲν ἄκουσαν ἀκόμα τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, εἴτε γιὰτὶ, ὅπως λέει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, ἀγάπησαν τὸ σκοτάδι παρὰ τὸ φῶς. Κι αὐτὸ διότι τὰ ἔργα καὶ τὰ συμφέροντά τους εἶναι πονηρά. «Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσων μισεῖ τὸ φῶς καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῆ τὰ ἔργα αὐτοῦ» (Ἰωάν. 3,19-20).

Θὰ ἤθελα τελειώνοντας νὰ ἀναφερθῶ ἐπιγραμματικὰ σὲ δύο θρησκείες ποὺ σήμερα ἀποτελοῦν ἀπειλή. Ἡ μία εἶναι ὁ μουσουλμανισμὸς. Ὅλοι βλέπουμε μὲ φρίκη τὰ τελευταῖα χρόνια τὰ ἐγκλήματα ποὺ διαπράττουν οἱ φανατικοὶ ὀπαδοὶ τοῦ Μωάμεθ, οἱ «τζιχαντιστές». Ἐν ὀνόματι τοῦ κορανίου σφάζουν σὰν ἄρνια χιλιάδες ἀθώους χριστιανοὺς καὶ ἄλλους ἀνθρώπους, προβάλλοντας παγκοσμίως τὰ ἐγκλήματά τους σὰν κατορθώματα.

Ἡ ἄλλη θρησκεία ἀπειλεῖ ἐμᾶς τοὺς ὀρθοδόξους Ἑλληνες. Εἶναι ἡ νεοειδωλολατρία τῶν δωδεκαθεϊστῶν. Εἶναι μιὰ προσπάθεια μιᾶς ὀμάδος νοσταλγῶν τοῦ ἀρχαίου ἐλληνικοῦ πνεύματος νὰ ξαναφέρουν τὴ θρησκεία τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, τοὺς δώδεκα θεοὺς τοῦ Ὀλύμπου. Αὐτὴ, λένε, εἶναι ἡ θρησκεία τῶν προγόνων μας. Ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι ἐβραϊκῆς προελεύσεως, καὶ ὁ Χριστὸς, ἡ Παναγία καὶ οἱ ἀπόστολοι ἦταν Ἑβραῖοι. Ὡς Ἑλληνες δὲν ἔχουμε καμιὰ σχέση μετὰ τὸν Χριστιανισμὸ.

Τί μεγάλη πλάνη! Κατ' ἀρχὴν καὶ ἓνα μικρὸ παιδί γνωρίζει ὅτι οἱ δώδεκα θεοὶ τοῦ

Ὀλύμπου δὲν ὑπῆρξαν, εἶναι ψεύτικοι. Δεύτερον, ὅλοι αὐτοὶ οἱ ψεύτικοι θεοί, ἐνῶ θὰ ἔπρεπε ὡς ὑπέρτατα ὄντα νὰ εἶναι πρότυπα ἡθους καὶ ἀρετῆς στοὺς ἀνθρώπους, ἀποτελοῦσαν παραδείγματα πρὸς ἀποφυγὴν, διότι ἦταν προσωποποιήσι κάθε κακίας καὶ ἀνηθικότητος. Ὅπως ἔγραφε ὁ μακαριστὸς μητροπολίτης Φλωρίνης Αὐγουστῖνος, «ὁ Ζεὺς, ὁ πατέρας τῶν θεῶν, εἶνε ὁ κῆρυξ τῆς μοιχείας καὶ προστάτης τῶν μοιχῶν· ἀναρίθμητες εἶνε οἱ γυναῖκες ποὺ ἐξηπάτησε μεταμορφούμενος ποικιλοτρόπως, ὅπως λέει ἡ μυθολογία. Ὁ Βάκχος εἶνε κῆρυξ τῆς μέθης καὶ προστάτης τῶν μεθύσων. Ἡ Ἀφροδίτη κῆρυξ τῆς ἀκολασίας καὶ προστάτις τῶν ἀκολάστων. Ὁ κερδῶος Ἑρμῆς κῆρυξ τοῦ κέρδους καὶ τῆς κλοπῆς καὶ προστάτης τῶν κλεπτῶν καὶ ἀπατεῶνων. Τέτοιοι ἦταν οἱ θεοὶ ἐκεῖνοι. Ὁργιάζαν στὴν κορυφὴ τοῦ Ὀλύμπου, ὅπου ὑποτίθετο ὅτι εἶνε ἡ κατοικία τους. Ὁρθῶς εἶπε ἓνας ἱστορικὸς ὅτι, ἐὰν ἐπρόκειτο ἀπὸ σημερινὰ δικαστήρια νὰ δικασθοῦν γιὰ τὰ ἔργα τους, θὰ κατεδικάζοντο ὅλοι μὲ μεγάλες ποινές». Καὶ τρίτο, ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶναι θρησκεία ἐβραϊκὴ, ἀλλὰ παγκόσμια. Ὁ Χριστὸς δὲν ἦλθε μόνο γιὰ τοὺς Ἑβραίους ἀλλὰ γιὰ ὅλο τὸν κόσμον, καὶ ἔστειλε τοὺς μαθητές του εἰς «πάντα τὰ ἔθνη» γιὰ νὰ κηρύξουν τὸ Εὐαγγέλιο.

Ἄς μείνουμε λοιπὸν πιστοὶ στὴν πίστι τοῦ Χριστοῦ γιατί αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια. Τὸ ἀποδεικνύουν τὰ θαύματα ποὺ ἔγιναν καὶ γίνονται. Τὸ ἀποδεικνύουν οἱ προφητεῖες, ποὺ μόνο ἡ δικὴ μας πίστι ἔχει. Τὸ ἀποδεικνύει αὐτὴ ἡ ὕπαρξι τοῦ Χριστιανισμοῦ πού, ἐνῶ πολεμήθηκε ὅσο καμμία ἄλλη θρησκεία, ἄντεξε 2000 χρόνια. Τὸ ἀποδεικνύει καὶ ἡ ἐμπειρία τοῦ κάθε πιστοῦ ποὺ ζεῖ μέσα στὴν ψυχὴ του τὸν Παράδεισο.

Ἄς κλείσουμε τὰ αὐτιά μας στὶς πλάνες καὶ τὶς ἀπάτες τῆς ψευδωνύμου γνώσεως καὶ ἄς ψάλλουμε στὴν Παναγία μας μαζὶ μὲ τὸν ποιητὴ τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, «Χαῖρε ἡ τῆς βαρβάρου λυτρομένη θρησκείας».

Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Κ. Χατζηγιάνκου
προϊστάμενος. Ἱ. Μητροπ. Ναοῦ
Ἀγ. Παντελεήμονος Φλωρίνης